

Sygn. akt VIII U 1982/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 września 2014 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Jolanta Łanowy
Protokolant:	Małgorzata Skirło

po rozpoznaniu w dniu 9 września 2014 r. w Gliwicach

sprawy G. K. (K.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o wysokość świadczenia

na skutek odwołania G. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 21 maja 2013 r. i 27 czerwca 2013 r. **nr** (...) 5 (...)

1. zmienia zaskarżone decyzje w ten sposób, że:

a. przyznaje odwołującemu prawo do wyliczenia wysokości emerytury z zastosowaniem przelicznika 1,2 do okresu od 1 września 1992 r. do 28 lutego 1998 r.;

b. przyznaje odwołującemu prawo do przeliczenia wysokości emerytury z zastosowaniem przelicznika 1,8 do 575 dniówek za okres od 25 listopada 1981 r. do 30 kwietnia 1984 r.;

2. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. na rzecz odwołującego kwotę 120 zł (sto dwadzieścia złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

(-) SSO Jolanta Łanowy

Sygn. akt VIII U 1982/13

UZASADNIENIE

Decyzjami z dnia 21 maja 2013r. i 27 czerwca 2013r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. przyznał ubezpieczonemu G. K. prawo do emerytury górniczej od dnia 1 kwietnia 2013r., tj. od miesiąca zgłoszenia wniosku oraz podjął wypłatę świadczenia. Do 220 miesięcy zastosowano przelicznik 1,2, a do 32 przelicznik 1,8.

Odwołanie od tych decyzji złożył G. K. wnosząc o ich zmianę i przyznanie prawa do zastosowania przelicznika 1,2 na wysokość emerytury górniczej do okresu jego pracy od 1 września 1992r. do 28 lutego 1998r., podnosząc, że jasko

kierowca – operator samochodowego sprzętu technicznego na odkrywce wykonywał pracę górniczą stale i w pełnym wymiarze czasu pracy na odkrywce w Kopalni (...) S.A. w R.. Nadto wnosił o zastosowanie przelicznika 1,8 do okresu pracy górniczej od 25 listopada 1981r. do 30 kwietnia 1984r., ponieważ jako ładowacz pracował w przodku w KWK (...) w J..

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie argumentując, jak w zaskarżonych decyzjach.

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

Ubezpieczony G. K., urodzony (...), w dniu 8 kwietnia 2014r. wystąpił do organu rentowego z kolejnym wnioskiem o przyznanie prawa do emerytury górniczej w oparciu o przepisy ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz. U. z 2009r., Nr 153, poz. 1227 ze zm.).

Na podstawie znajdujących się w aktach rentowych ubezpieczonej dokumentów, w tym świadectw wykonywania pracy górniczej organ rentowy uznał okres pracy górniczej w wymiarze ponad 25 lat i zaskarżoną decyzją z dnia 21 maja 2013r. przyznał ubezpieczonemu G. K. prawo do emerytury górniczej od dnia 1 kwietnia 2013r., tj. od miesiąca zgłoszenia wniosku. Kolejną zaskarżoną decyzją z dnia 27 czerwca 2013r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. ustalił wysokość świadczenia i podjął jego wypłatę. Organ rentowy obliczając wysokość emerytury górniczej do 220 miesięcy zastosował przelicznik 1,2, do 33 miesięcy przelicznik 1,5, a do 32 miesięcy przelicznik 1,8.

ZUS nie zaliczył ubezpieczonemu, jako pracy górniczej, okresu od 1 września 1992r. do 28 lutego 1998r., z uwagi na rozbieżności odnośnie zajmowanego stanowiska pracy w Kopalni (...) S.A. w R.. Nadto nie zastosowano przelicznika 1,8 do 575 dniówek z okresu zatrudnienia w KWK (...) w J. od 25 listopada 1981r. do 30 kwietnia 1984r., ponieważ zostały potwierdzone protokołem Komisji Weryfikacyjnej z dnia 30 maja 2012r., a kopalnia miała w tym czasie obowiązek ewidencjonowania okresów pracy zaliczanych w wymiarze półtorakrotnym.

Sąd ustalił, że ubezpieczony od 8 maja 1987r. do 20 czerwca 2013r. był zatrudniony w Kopalni (...) S.A. w R..

W spornym okresie od 1 września 1992r. do 28 lutego 1998r. był faktycznie zatrudniony jako kierowca - operator samochodowego sprzętu technicznego na odkrywce w oddziale eksploatacji samochodów ciężkich RS - 3. Praca odwołującego polegała na obsłudze samochodu ciężarowego o dopuszczalnej masie całkowitej powyżej 3,5 tony oraz zamontowanego na nim dodatkowego osprzętu technicznego w postaci dźwigu. Ubezpieczony obsługiwał 7 tonowy dźwig typu (...). Sprzęt ten był wykorzystywany do prac transportowych i remontowych na terenie kopalni.

Ubezpieczony wykonywał swoją pracę na rzecz oddziałów górniczych, mechanicznych i elektrycznych przy montażu i demontażu części maszyn podstawowych, taśmociągów i stacji napędowych.

Odwołujący Nie był i nie jest delegowany do innych prac.

W dniu 12 czerwca 2012r., po przeprowadzeniu postępowania przed komisją weryfikacyjną zostało wydane świadectwo wykonywania pracy górniczej przez ubezpieczonego, w którym określono, iż w okresie od dnia 8 maja 1987r. do 28 lutego 1989r. i od 1 stycznia 1991r. do nadal stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał on pracę górniczą na stanowisku – kierowca - operator samochodowego sprzętu technicznego na odkrywce – poz. 6 z Z.. Nr 2 do Rozp. MIPS z dnia 23 grudnia 1994r.

W spornym okresie z ubezpieczonym pracowali K. D. (1) i R. M. – kierowcy operatorzy samochodowego sprzętu technicznego na odkrywce.

Nadto ustalono, że ubezpieczony od 25 listopada 1981r. do 30 kwietnia 1984r. pracował jako ładowacz pod ziemią w KWK (...) w J.. Pracę wykonywał w brygadzie przodkowej.

Praca odwołującego polegała głównie na drażeniu chodników.

Ubezpieczony codziennie zjeżdżał pod ziemię i pracował wspólnie ze Z. S. w przodku.

Ubezpieczony zakwestionował sporządzony przez kopalnię wykaz dniówek przodkowych, wobec czego, po przeprowadzeniu postępowania przed komisją weryfikacyjną, ustalono, że odwołujący w okresie od 25 listopada 198/1r. do 30 kwietnia 1984r. przez 575 dniówek pracował jako ładowacz pod ziemią.

Ubezpieczony przedłożył protokół nr (...) z posiedzenia komisji weryfikacyjnej dla pracowników zatrudnionych na stanowiskach robotniczych, na których zatrudnienie zalicza się w wymiarze półtorakrotnym w zakładzie Ubezpieczeń Społecznych w dniu 26 czerwca 2012r. wraz z wnioskiem emerytalnym.

Powyższy stan faktyczny ustalił Sąd na podstawie zeznań świadków: Z. S. (vide k. 49-50 a.s.) słuchanych w drodze pomocy prawnej przez Sąd Rejonowy w Jastrzębiu - Zdroju - Wydział Pracy w sprawie o sygn. akt IV Po 6/14, K. D. (2), R. M. i K. S. (vide k. 65-68 a.s.) słuchanych w drodze pomocy prawnej przez Sąd Rejonowy w Bełchatowie - Wydział Pracy w sprawie o sygn. akt IV Po 10/14 wyjaśnień odwołującej (zapis rozprawy z dnia 9 września 2014r., 16 min. 24 sek. – 28 min. 15 sek.), akt osobowych odwołującego z KWK (...) w J. (koperta – k. – 28 a.s.), a także jego akt osobowych z Kopalni (...) S.A. w R. oraz akt emerytalnych dołączonych do akt niniejszej sprawy.

Zebrany materiał dowodowy Sąd uznał za kompletny i wystarczający do poczynienia ustaleń faktycznych oraz na rozstrzygnięcie sprawy. Wymienione wyżej dowody Sąd uznał za w pełni wiarygodne i nie budzące wątpliwości. W szczególności Sąd dał w pełni wiarę zeznaniom świadków oraz wyjaśnieniom ubezpieczonego, gdyż są obiektywne, logiczne, wzajemnie się pokrywają i znajdują pełne potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym zebrany w sprawie.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego, G. K. zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 51 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz.U. z 2009r., Nr 153, poz. 1227 ze zm.), przy ustalaniu wysokości górniczych emerytur, o których mowa w art. 50a lub 50e, stosuje się, z zastrzeżeniem ust. 2, następujące przeliczniki:

- 1) 1,5 za każdy rok pracy górniczej wykonywanej pod ziemią stale i w pełnym wymiarze czasu pracy;
- 2) 1,8 za każdy rok pracy, o której mowa w art. 50d;
- 3) 1,4 za każdy rok pracy w pełnym wymiarze czasu pracy, o której mowa w art. 50c ust. 1 pkt 1-3 i 5-9, wykonywanej częściowo na powierzchni i częściowo pod ziemią;
- 4) 1,2 za każdy rok pracy, o której mowa w art. 50c ust. 1 pkt 4 i 5, wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy na odkrywce w kopalniach siarki i węgla brunatnego, w kopalniach otworowych siarki oraz w przedsiębiorstwach i innych podmiotach wykonujących roboty górnicze dla kopalń siarki i węgla brunatnego.

Po myśli art. 50c ust. 1 pkt 1 i 4 za pracę górniczą uważa się zatrudnienie:

- pod ziemią w kopalniach węgla, rud, kruszców, surowców ogniotrwałych, glin szlachetnych, kaolinów, magnezytów, gipsu, anhydrytu, soli kamiennej i potasowej, fosforytów oraz barytu;

- na odkrywce w kopalniach siarki i węgla brunatnego przy ręcznym lub zmechanizowanym urabianiu, ładowaniu oraz przewozie nadkładu i złoża, przy pomiarach w zakresie miernictwa górniczego oraz przy bieżącej konserwacji agregatów i urządzeń wydobywczych, a także w kopalniach otworowych siarki oraz w przedsiębiorstwach i innych podmiotach wykonujących roboty górnicze dla kopalń siarki i węgla brunatnego, na stanowiskach określonych w

drodze rozporządzenia przez ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki i ministrem właściwym do spraw Skarbu Państwa;

Z kolei w art. 50d, ust. 1 stanowi, że przy ustalaniu prawa do górniczej emerytury pracownikom zatrudnionym pod ziemią oraz w kopalniach siarki lub węgla brunatnego zalicza się w wymiarze półtorakrotnym następujące okresy pracy na obszarze Państwa Polskiego:

1)w przodkach bezpośrednio przy urabianiu i ładowaniu urobku oraz przy innych pracach przodkowych, przy montażu, likwidacji i transporcie obudów, maszyn urabiających, ładujących i transportujących w przodkach oraz przy głębieniu szybów i robotach szybowych;

2)w drużynach ratowniczych.

Kwestia sporna sprowadza się do ustalenia, czy odwołująca ma prawo do przeliczenia spornego okresu pracy górniczej wykonywanej w (...) S.A. w R. z zastosowaniem przelicznika 1,2 oraz czy odwołujący ma prawo do przeliczenia spornego okresu pracy górniczej wykonywanej w KWK (...) w J. z zastosowaniem przelicznika 1,8.

Ocena charakteru pracy kierowcy – operatora samochodowego sprzętu technicznego na odkrywce w kontekście zaliczenia jej do pracy górniczej budziła wątpliwości Sądu. Treść pkt. 6 załącznika 2 wskazuje, że nie każda praca kierowcy samochodu ciężarowego może być zaliczona do pracy górniczej, nawet pomimo wykonywania jej na odkrywce. Zaliczeniu do pracy górniczej podlegać będzie praca takich kierowców, którzy są równocześnie operatorami samochodowego sprzętu technicznego na odkrywce. Każdy przypadek należy zatem rozpoznawać indywidualnie.

Trzeba przy tym podkreślić, że stanowisko które uprawnia do uznania ją za pracę górniczą to kierowca – operator samochodowego sprzętu technicznego na odkrywce, a nie tylko kierowca – nawet samochodu ciężarowego o znacznym tonażu.

Według oceny Sądu praca odwołującego w spornym okresie od 1 września 1992r. do 28 lutego 1998r. ubezpieczony jest pracą górniczą, a faktu tego nie zmienia nieprawidłowe prowadzenie dokumentacji pracowniczej w tym zakresie – skorygowanej przez komisję weryfikacyjną wydaniem dnia 12 czerwca 2012r. świadectwa wykonywania pracy górniczej.

Odwołujący świadczył pracę jako kierowca, będąc jednocześnie operatorem dźwigu co odpowiada pojęciu stanowiska kierowcy – operatora samochodowego sprzętu technicznego na odkrywce.

Pojęcia kierowca – operator samochodowego sprzętu technicznego na odkrywce należy rozumieć łącznie, tzn. że osoba zajmująca takie stanowisko jest jednocześnie kierowcą i operatorem. Taka interpretacja tego stanowiska wynika ze specyfiki pracy operatora mechanicznych pojazdów transportowych w ruchu zakładu górniczego i ich obsługa.

Fakt ten został potwierdzony przez Kopalnię (...) S.A. w R., która w świadectwie wykonywania pracy górniczej z dnia 12 czerwca 2012r. stwierdziła, że ubezpieczony wykonywał pracę na stanowisku kierowca – operator samochodowego sprzętu technicznego na odkrywce, a świadectwo to odpowiada faktycznie wykonywanej pracy przez wnioskodawcę, tj. kierowcy – operatora samochodowego sprzętu technicznego na odkrywce określonej w punkcie 6 Załącznika Nr 2 do Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 23 grudnia 1994r. w sprawie określenia niektórych stanowisk pracy górniczej oraz stanowisk pracy zaliczanej w wymiarze półtorakrotnym przy ustalaniu prawa do górniczej emerytury lub renty (Dz.U. z 1995r., Nr 2, poz. 8).

Poświadczenie takiej pracy przez pracodawcę w oparciu o protokół Komisji Weryfikacyjnej, jest w ocenie Sądu wiarygodne, gdyż weryfikacji stanowiska pracy ubezpieczonego dokonano i protokół sporządzono nie tylko na podstawie jego akt osobowych, ale także w oparciu o zeznania świadków i przełożonych ubezpieczonego. Osoby te posiadają szczegółową wiedzę na temat pracy skarżącego i rodzaju obsługiwanych przez niego samochodów

przystosowanych do poruszania się po terenie odkrywki oraz innego sprzętu, a także miejsca świadczenia pracy przez ubezpieczonego.

Według oceny Sądu ubezpieczony G. K. na dzień zgłoszenia wniosku o przyznanie prawa do emerytury górniczej udowodnił, że w okresie 1 września 1992r. do 28 lutego 1998r., stale i pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał pracę górniczą, która powinna być liczona na wysokość świadczenia przelicznikiem 1,2

Nadto według oceny Sądu ustalony stan faktyczny poparty zgromadzonym materiałem dowodowym wskazuje, że w okresie zatrudnienia ubezpieczonego w KWK (...) w J. w kolejnym spornym okresie od 25 listopada 1981r. do 30 kwietnia 1984r. miejscem realizacji obowiązków pracowniczych skarżącego był przodek, a wykonywane czynności związane były z drążeniem chodników. Praca miała charakter stały i była wykonywana przez pełne dniówki.

W świetle zgromadzonego materiału dowodowego Sąd uznał, że ubezpieczony w spornym okresie od 25 listopada 1981r. do 30 kwietnia 1984r. przepracował 575 dniówek pod ziemią bezpośrednio w przodku, a tym samym przy ustalaniu wysokości jego emerytury górniczej organ rentowy powinien zastosować przelicznik 1,8.

Reasumując: według oceny Sądu odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. z dnia 21 maja 2013r. i 27 czerwca 2013r. zasługuje na uwzględnienie, co w pełni potwierdziło postępowanie dowodowe przeprowadzone w niniejszej sprawie.

Biorąc wszystkie powyższe względy pod uwagę, Sąd na mocy art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. orzekł, jak w punkcie pierwszym wyroku. O kosztach orzeczono po myśli art. 98 k.p.c. w związku z § 11 ust 2 i § 2 ust. 1 i 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1349 ze zm.) w punkcie drugim orzeczenia.

SSO Jolanta Łanowy